

Księga Jeremiasza

Rozdział 42

1. Wszyscy dowódcy wojskowi wraz z Jochananem, synem Kareacha, i Jezaniaszem, synem Hoszajasza, oraz cały lud, od małego do wielkiego, przyszli 2. i powiedzieli do proroka Jeremiasza: Niech nasza prośba znajdzie posłuch u ciebie! Módl się za nami do Pana, Boga twojego, za całą tę Resztę - bo pozostało nas niewielu z wielkiej liczby, jak nas widzisz - 3. aby twój Pan Bóg wskazał nam drogę, którą mamy pójść, i co mamy czynić. 4. Prorok Jeremiasz odpowiedział im: Dobrze! Będę się modlił do waszego Pana Boga, zgodnie z waszym życzeniem. Każde słowo, jakie mi Pan powie o was, oznajmię wam, nie tając przed wami niczego. 5. Oni zaś rzekli do Jeremiasza: Bóg nam świadkiem wiernym i prawdomównym, że postąpimy we wszystkim według tego, co Pan, twój Bóg, objawi dla nas. 6. Czy będzie to dobre, czy złe, usłuchamy głosu Pana, naszego Boga, do którego cię posyłamy, aby się nam dobrze powodziło za to, że posłuchaliśmy głosu Pana, Boga naszego. 7. Po upływie dziesięciu dni Pan skierował do Jeremiasza słowo. 8. Zwołał więc [Jeremiasz] Jochanana, syna Kareacha, wszystkich dowódców wojskowych, którzy mu towarzyszyli, oraz cały lud, od małego do wielkiego, 9. i powiedział do nich: Tak mówi Pan, Bóg Izraela, do którego mnie posłaliście, bym przedstawił Mu waszą prośbę. 10. Jeżeli będziecie nadal mieszkać w tym kraju, wzmocnię was, a nie zniszczę, zasadzę was, a nie wyrwę; ogarnął Mnie bowiem żal z powodu nieszczęścia, jakie na was zesłałem. 11. Nie obawiajcie się króla babilońskiego, przed którym drżycie. Nie bójcie się go - wyrocznia Pana - bo Ja jestem z wami, by was ocalić i uwolnić z jego ręki. 12. Okażę wam miłosierdzie, tak że się zlituje nad wami i pozwoli wam zamieszkać w waszej ziemi. 13. Jeżeli zaś postanowicie, nie słuchając głosu Pana, waszego Boga: Nie chcemy przebywać w tym kraju 14. i powiecie: Nie! Raczej chcemy udać się do ziemi egipskiej, gdzie nie będziemy oglądać ani wojny, ani słyszeć głosu trąby, ani łaknąć chleba. Tam chcemy zamieszkać, 15. to wtedy posłuchajcie słowa Pańskiego, Reszto Judy. Tak mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Jeżeli powzięliście zdecydowane postanowienie, by udać się do Egiptu, i pójdziecie, by się tam osiedlić, 16. dosięgnie was tam, w ziemi egipskiej, miecz, którego się obawiacie, oraz głód, którego się lękacie, będzie szedł za wami ślad w ślad w Egipcie; tam też pomrzecie. 17. Wszyscy zaś ludzie, którzy zdecydują się pójść do Egiptu, by się tam osiedlić, umrą od miecza, głodu i zarazy. Żaden z nich nie ujdzie i nie uniknie nieszczęścia, jakie zamierzam na nich sprowadzić. 18. Tak bowiem mówi Pan Zastępów, Bóg Izraela: Jak się rozpętał mój gniew i oburzenie na mieszkańców Jerozolimy, tak się rozpęta mój gniew przeciw wam, którzy chcecie się udać do Egiptu. Staniecie się przedmiotem złoźreczenia, zgrozy, przekleństwa i obelgi, a miejsca tego już więcej nie ujrzycie. 19. Pan powiedział do was, Reszto Judy: Nie pójdziecie do Egiptu. Wiedźcie dobrze, że ostrzegałem was dzisiaj. 20. Naprawdę narażaliście lekkomyślnie życie, gdy wysłaliście mnie do Pana, Boga waszego, zlecając: Módl się za nami do Pana, Boga naszego, i oznajmij nam wszystko, co powie Pan, nasz Bóg, a wykonamy to. 21. Oznajmiłem wam

więc dzisiaj, lecz nie chcecie słuchać głosu Pana, Boga waszego, o tym wszystkim, z czym mnie posłał do was. **22.** Teraz zaś wieście, że z pewnością pomrzecie od miecza, głodu i zarazy w miejscu, do którego chcecie się udać, by tam osiąść.

Biblia Tysiąclecia, wydanie V.
Prawo autorskie © 1999, Pallottinum. Wszelkie prawa zastrzeżone.
Copyright © 1999 by Pallottinum. All rights reserved.